

Skatteministeriet

Den 18. juni 1993

Kommunernes Landsforening (KL) har i en henvendelse af 16. juni fremført en række synspunkter på regeringens forslag om afgift af ledningsført vand.

KL skriver, at det er ønsket om at sikre den fremtidige forsyning af rent grundvand, der i bemærkningerne er angivet som baggrund for forslaget, men at det er KL's vurdering, at der er tale om regionale forskelle i grundvandssituationen snarere end mangel på godt grundvand.

Endvidere anfører KL, at den miljømæssige effekt af afgiften begrænses af, at kun husholdninger omfattes af forslaget. Samtidigt foreslås det, at afgiften skal fastsættes i overensstemmelse med lokale forhold.

Endelig finder KL det problematisk, at vandafgiften for den del af forbrugerne, der forsynes med vand fra egne boreriger eller mindre vandværker, opkræves på basis af et i loven fastsat forbrug. KL finder denne fremgangsmåde problematisk af to hovedårsager. For det første fordi en sådan opkrævning ikke giver noget incitament til vandbesparelser. For det andet fordi hensynet til administrative omkostninger ikke bør legitimere forskelsbehandling af et mindre antal borgere. Til dette synspunkt føjer KL, at ordningen vil medføre forøget arbejde og omkostninger for kommunerne, der i disse tilfælde skal stå for opkrævnin-

Kommentar

I bemærkningerne til forslaget anføres det: »Danmark kan generelt karakteriseres som selvforsynet med grundvand af tilfredsstillende kvalitet, om end der er regionale og lokale forskelle.« Der synes altså ikke at være større forskel mellem KL's og regeringens opfattelse af grundvandssituationen.

Regeringen er opmærksom på, at miljøeffekten af vandafgiften ville være større, hvis også erhvervslivet blev inddraget under afgiften. Dette fremgår også af bemærkningerne, ligesom regeringens begrundelse for at friholde erhvervslivets konkurrenceevne fremgår. Det er imidlertid regeringens hensigt, at erhvervslivet

vet fremover i højere grad skal betale grønne afgifter. Regeringen vil derfor optage forhandlinger med erhvervslivet med henblik på, at dette kan ske på den mest hensigtsmæssige måde, sådan at konkurrenceevnen og beskæftigelsen belastes mindst muligt.

En geografisk differentiering af vandafgiften vil være u hensigtsmæssig af flere årsager. For det første er der ofte ikke geografisk sammenfald mellem indvindingssted og forbrugssted. Dette gælder f.eks. byer, der ofte indvinder vand i det åbne landskab, hvor problemerne så optræder f.eks. i form af mindsket vandføring i vandløbene. I tilfælde, hvor der lokalt er vanskeligheder med tilstrækkelig forsyning, kan vandværker endvidere indføre vand fra andre egne af landet eller fra udlandet. Desuden kan differentierede vandafgifter føre til en u hensigtsmæssig udbygning af ledningsnettet, idet egne med meget dyrt vand vil være tilbageholdende med at udbygge ledningsnettet. Samtidig kan vand fra samme grundvandsbassin blive belastet med forskellige afgifter, idet grundvandsbassiner kan strække sig under flere amts- og kommunegrænser. For det andet er den væsentligste miljømæssige virkning af en vandafgift en formindskelse af spildevandsmængderne. Spildevand tilføres i sidste ende ferske søer og vandløb eller havene omkring Danmark. Forureningen af disse vande er ikke kun et lokalt problem, men berører hele regionen.

Som nævnt i bemærkningerne til forslaget vil det medføre uforholdsmæssigt store administrative omkostninger at måle det faktiske forbrug i tilfælde, hvor forbrugeren forsynes fra egen boring eller mindre vandværk, hvor indvindingsmængden normalt ikke måles. Omkostningerne ved at pålægge disse indvindinger pligt til måler samt kontrollen hermed vurderes ikke at stå i rimeligt forhold til det provenu, disse foranstaltninger ville indbringe, eller den nedsættelse af miljøbelastningen, der ville være resultatet. Jeg er imidlertid villig til at overveje, at enkeltboringer m.v. kan betale afgift efter måler, såfremt disse måtte ønske det.